

GENOOTSCHAP VRIENDEN VAN DE HALO

8^e Jaargang, nummer 1, november 2008

Beste vrienden van de HALO,

Ja, het is al lang geleden dat er weer een Nieuwsbrief werd verzonden. Intussen is er echter door het bestuur het nodige gedaan voor het volgende lustrumfeest voor het honderdjarige bestaan van de Haagse Academie.

100 jaar HALO

Op 12 september 1912 kreeg de Haagse Academie voor Lichamelijke Opvoeding, toen nog Kweekschool voor Gymnastiek en Heilgymnastiek genoemd, de Koninklijke Goedkeuring. In feite bestond het instituut echter al veel langer maar de juiste datum is niet meer te achterhalen. Wel weten we het Genootschap voor Heilgymnastiek en Massage door o.a. J.H.Reys werd opgericht in 1889. In die tijd had de overheid nog geen enkele interesse in gymnastiekleraren of heilgymnasten. De opleiding kampte dan ook voortdurend met geldgebrek. Tot 1917 was de academie een eenmansopleiding en dit veranderde door een wetgeving die dit onmogelijk maakte en die hogere exameneisen stelde. J.H.O. Reys, zoon van de oprichter heeft in de jaren daarna veel publicaties het licht doen zien waardoor hij in 1924 aan de Universiteit van Leiden werd benoemd tot privatdocent in de lichamelijke opvoeding. Andere namen die in die tijd veel voor het vak hebben betekend zijn P.Dekker en J.Mobach. Strijd was er ook tussen de voorstanders van de Zweedse School en die van het Duitse Stelsel. Reys, Dekkers en Penders baanden zich een weg tussen de strijdenden wat leidde tot het eclectisch stelsel ook wel de 'Haagse Kweekschool' genoemd. Tot zover even een stukje geschiedenis terug naar het heden.

EEUWIG HALO

Met deze titel willen we het honderdjarige bestaan van de Haagse Academie herdenken. De reünie hebben we gepland op **15 september 2012**

NOG EVEN TERUG NAAR ONS HERDENKINGSBOEK HALO 90 JAAR

Onlangs heb ik nog eens ons herdenkingsboek 'Vliegt de tijd of vliegen wij' open geslagen en weer genoten van al die heerlijke herinneringen.

Weet je nog deze gevleugelde uitspraken?

Lieve lieden (dokter Ankie)

Heren laten we vandaag eens het nuttige met het onaangename verenigen. (Bram Leeuwenhoek)

Of een stukje over de barre voettocht bij Edi Hengl:

Op weg

De pret begon al in de trein. Van Utrecht naar Bischofshofen, overstappen in Liezen en dan met de bus naar Spital. Onderweg gebeurde er het nodige. Ik herinner mij een student die een koffer bij zich had, die alleen maar blikjes bier bleek te bevatten. Dat hij 'getapt' was hoef ik niet te vertellen. Dan was er de student die tegen dringende adviezen in nog even circusje op het perron wilde spelen en de trein zonder hem verder zag gaan. Of

de student die zijn hand aan de bovenkant van een open raampje had, waarna een ander dit raampje dicht deed. Dit had dus al een heel vroeg bezoek aan het ziekenhuis tot gevolg. Aangekomen bij de Wurzeralm in Spital, ging het hele gezelschap met de gondels naar boven. Dit ging meestal goed tot de keer dat een storm het omhooggaan met de gondels onmogelijk maakte. Er was geen mogelijkheid om de groep studenten in het dorp onder te brengen, dus er moest iets gebeuren. Edi Hengl verzekerde ons, dat het je ook wel naar boven kon lopen. Dus begon de groep onder begeleiding van skileraren in een sneeuwstorm aan de klim naar boven. Al snel bleek dat dit een monstertocht werd. De meeste studenten hadden, om ruimte in hun bagage te sparen, hun skischoenen al aan. Door de sneeuw en de wind was er heel weinig zicht, dus toen iedereen na een urenlange tocht boven was, werd er door velen een zucht van verlichting geslaakt. Deze tocht zullen we niet meer vergeten. Gelukkig zijn de gondels later vervangen door een trein. Ja, laat ik maar ophouden met lezen want anders komt deze nieuwsbrief nooit af.

HET GOLFTOERNOOI 2008

Helaas kregen we dit jaar geen toestemming om op de Golfclub Rozenstein ons jaarlijks golftoernooi te organiseren.

Voor volgend jaar zullen we een aantal andere banen benaderen. Heb je zelf een idee of contact, laat het ons dan weten.

VAN DE PENNINGMEESTER

Beste leden:

In december 2007 is er een nieuwsbrief uitgegaan met een verzoek de contributie te betalen.

Voor 2007 en 2008 is de contributie gesteld op € 13 per jaar.

Ook is aangegeven dat je lid kunt blijven tot na de volgende reünie op 14 september 2012 als je in een keer € 55 stort.

Inmiddels zijn vele bedragen binnen gekomen, maar is het hier en daar niet goed gegaan.

- enkele leden hebben de acceptgiro ingevuld en getekend, maar verder niet hun gegevens vermeld op deze acceptgiro, zodat het bedrag nooit is bijgeschreven bij het Genootschap VVDH
- enkele leden hebben € 13 gestort met de vermelding dat het voor 2008 was. (dit klopt alleen voor de mensen die bij de reünie lid zijn geworden, of 2007 al betaald hadden)
- enkele leden betaalden van hun gezamenlijke en/of werkrekening, zodat niet terug te vinden is om wie het gaat.

Kortom niet compleet en niet overzichtelijk.

Ik doe daarom bij deze de oproep om nog eens goed in je administratie te kijken of je 2007 wel betaald hebt en of je duidelijk aan hebt gegeven om wie het gaat.

Het bestuur gaat er van uit, dat leden die op **1 december 2008** de contributie van 2007 nog open hebben staan blijkbaar géén lid meer willen zijn.

Deze mensen zullen afgevoerd worden van de ledenlijst en géén nieuwsbrieven meer ontvangen.

De leden die 2008 nog open hebben staan, worden verzocht dit ook **vóór 1 december 2008** te storten.

Hoogte contributie bij betaling vóór 1 december 2008:

2007 € 13

2008 € 13

t/m 2012 € 55

Gaarne de contributie storten op postbank 178675 t.n.v. Genootschap van Vrienden van de Halo, onder vermelding van de juiste naam en het juiste contributiejaar.

Wil je weten of jouw administratie klopt met die van de penningmeester bel dan 06-11326989 of mail naar bij@xs4all.nl "

Met vriendelijke groet,
Maja Bergman
Penningmeester

Hoe gaat het ermee ?

Jan van Heek en Henk Mijnsbergen hebben de idee opgepakt om in de nieuwsbrieven bericht te doen van Halo-ers, die zij op één of andere manier weer zijn tegengekomen. Hier is een verhaal van Wilm van Bekkum.

Wat vertraagd door een zeer ernstige ziekte afgestudeerd in 1989. Daarna geen gymbaan maar naar de farmaceutische sector. Het nastreven van verkooptargets zat, als ontwikkelingswerker (organisatie adviseur) naar Bangladesh en tegenwoordig in Tanzania.

Wilm schrijft:

“Het ogenschijnlijk rustig kabbelend water slaat als een schuimende golf op het kleine maar voornamelijk onverwachte strand. Het zand kietelt tussen mijn tenen ik weet niet of het aangenaam of vervelend is. Waren de schoenen uit geweest, was ik volledig ingesteld op het ervaren van dit kleine prikkelend genot dan was het duidelijk. De volle bepakking hangt echter als een zware last aan de schouders die niet meer veel gewend zijn.

Het is nog voor zessen in de ochtend de nacht heeft weinig rust gebracht en het zand kietelt in mijn schoenen. Hoera, het is vakantie.

Het is begin oktober en we hebben 2 weken vakantie.

We zijn nu bijna 5 maanden hier en dit is voordat het regenseizoen in zijn volle hevigheid gaat los barsten de mogelijkheid om vakantie te nemen.

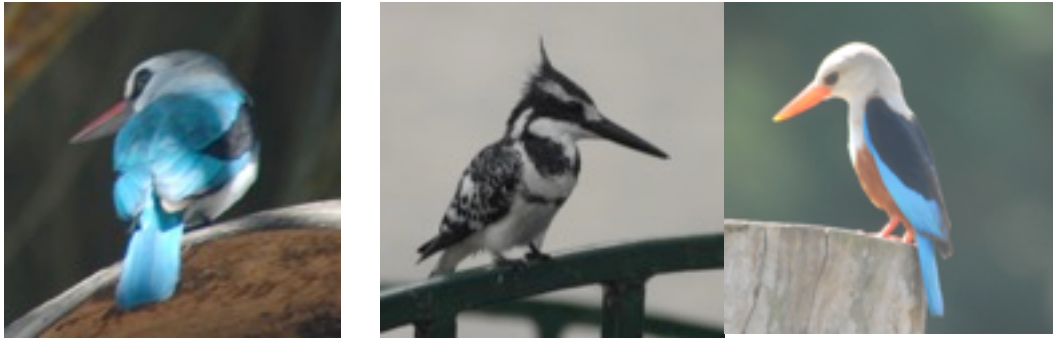
Aan de noordoost zijde van Tanzania ingeklemd tussen Kenia, Oeganda en Tanzania ligt het Victoriameer. Het is het op 1 na grootste meer in de wereld en het lijkt wel een zee. Het kleine stukje strand wat er hier en daar is heeft dan ook bijna geen schelpen en nog gekker je staat ervoor er zijn golven maar het water is zoet.

Helaas er kan niet gezwommen worden er is een parasiet die zich door een slak laat verspreiden en die de ziekte bilharzia veroorzaakt.

(Bilharzia is een wormziekte. De larven leven in water en kunnen de intacte huid doordringen. In het lichaam ontwikkelen ze zich tot wormen die in de bloedvaten van darm of blaas leven.)

Welnu, daar zit je niet echt op te wachten dus helaas er wordt niet gezwommen, zelfs pootje baden kan in dit geval al te veel zijn.

Het Victoria meer daar heb ik vaak over gedacht om uit te kiezen als vakantie bestemming. Weg dromende zag ik dan de rosé gloed van de duizenden flamingo's die op 1 been balancerend het voornaamste doelwit van de almaar ratelende camera's zouden zijn. Helaas er is hier geen flamingo te bekennen, daarvoor moet ik toch ergens anders zijn. Mijn fantasie wordt door de velen andere vogels die er zijn geprikkeld en ook de hand die door lange tijd van afwezigheid enigszins onwennig de camera hanteert is snel weer gereed voor een meer routine matig en vrolijk klikken. Arenden, de vis arend, ibissen, pelikanen, kraan vogels en de altijd zo prachtige ijsvogel die zich hier in verschillende gedaante laat zien.

Sommige groter sommige kleiner zwart/wit en fel gekleurd moeilijk te vangen met de camera maar een feest om te doen.

We genieten van de rust die we hebben, het leven in een hotel waarbij alles 24 uur per dag door gaat 7 dagen per week is niet altijd gemakkelijk.

Er zijn teveel mensen en te veel verschillende ideeën om het werk gemakkelijk te maken. Hier aan de andere kant van het land hebben we de rust en tijd aan ons zelf.

Het is ook compleet anders de mentaliteit van de mensen is er een van hard werken overal zie je mensen op hun land werken om er maar iets goeds van te maken. De kinderen zijn zeer beleefd en begroeten ons uiterst respectvol.

Kompleet verschillend van wat we gewend zijn ze hangen niet voor hun huis en de kinderen schreeuwen niet Mzungu (witkop) geef geld.

We ontmoeten een aantal VSO vrijwilligers worden uitgenodigd voor de zondag lunch en komen al snel tot de ontdekking dat alle vrijwilligers in dit gedeelte van Tanzania hun contract verlengen in tegenstelling tot het gedeelte waar wij leven en waar de meeste voortijdig eindigen.

Hele programma's worden in het zuiden vroegtijdig gestopt om dat er weinig of niks bereikt wordt.

De laatste paar weken heb ik me met training bezig gehouden en dat was een waar feest. Het grootste probleem was de logistiek. Hoe kan je training organiseren als iedereen op een verschillend uren rooster zit. Dat lukte.

Nog nooit van mijn leven had ik aan iemand uitgelegd hoe een stofzuiger werkte. Nu zal je denken wat is daar zo bijzonder aan, het leuke is dat deze mensen nog nooit een stofzuiger gezien hadden. Wellicht hebben wij de enige stofzuiger in zuid Tanzania...zou zo maar kunnen. Dat is leuk

Training erg praktisch gebaseerd op het verbeteren van de service van het hotel en om duidelijk te maken wat de verwachtingen van gasten zijn. 80-100 trainings momenten per week. Niet van die trainingen waar een ieder in het lokaal ligt te slapen. Nee praktisch lachen en werken.

Zoals hier waar tijdens de training lang gediscussieerd werd wat nu eigenlijk “*de vangst van de dag betekend.*” Zoals dat op de nieuwe zo juist geïntroduceerde menu kaarten voorkomt.

De vakantie is ten einde, we hebben genoten en nieuwe energie op gedaan voor de komende periode. We zijn niet echt tevreden met hoe het tot nu toe ging maar er is een nieuwe baas en wie weet gaat er een frisse wind waaien.

De frisse wind waait. Het is maandag morgen en wij hebben een gesprek met de nieuwe baas. Hij verteld ons dat de structuur van de organisatie gewijzigd is en dat vanaf nu iedere vrijwilliger een contract als business adviseur krijgt. Kort lopende contracten blijven voorlopig het zelfde alle lang lopende contracten worden veranderd.

Goh, wat toevallig alleen Sarah en ik hebben een lang lopend contract. Sarah krijgt geen nieuw contract, mij wordt er 1 aangeboden. Ik vertel de nieuwe baas dat hij zijn beslissing maakt op te veel aannames en dat is niet slim en niet goed. We hebben 24 uur bedenktijd tot de volgende dag. Ik kan het micro financiën programma gaan runnen.

We bespreken het gezamenlijk en we weten dat er andere mogelijkheden voor werk voor Sarah voor het oprapen liggen. 's-Avonds denken we nog dat te doen maar de volgende ochtend is de gedachten compleet verschillend.

Ik leg de baas uit dat ik er naar uit zag om met de micro kredieten te beginnen en dat ik er nog steeds naar uit zie...toch ga ik het niet doen. Als of jij of de organisatie zo weinig loyaliteit aan zijn werknemers geeft dan hoef ik op termijn ook geen loyaliteit te verwachten. Nee dus! Ons contract is beëindigd aan het eind van dit jaar. We weten nog niet wat we gaan doen, zijn weer druk bezig met solliciteren. De wereld ligt weer open aan onze voeten, we hoeven slechts de mogelijkheden te vinden.

P.S. In de gedrukte uitgave zijn de foto's weggelaten, omdat zij niet overkomen. Dat is één van de voordelen bij digitale ontvangst. Zend je mailadres naar h.mijnsbergen@kpnplanet.nl.